

2. Юридична відповідальність: проблеми теорії та практики: Альманах права: Науково-практичне видання. К.: Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2010. С. 77–79.
3. Іванова О.І. Юридична відповідальність як різновид соціальної відповідальності. Вісник академії адвокатури України. 2012. №3(25). С.24 – 28.

Кушнір А.

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету
Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри
кримінального права і процесу,
економічної безпеки та правоохоронної
діяльності ЗУНУ
Олійничук Р.П.*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОТИДІЇ ВТЯГНЕННЮ НЕПОВНОЛІТНІХ У ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ

На даний час відзначаються значні зміни, пов'язані з активізацією втягнення неповнолітніх у злочинне середовище. Тенденції підліткової злочинності викликають занепокоєння та зумовлюють необхідність пошуку нових дієвих засобів для її попередження, реалізацію додаткових заходів з боку державних органів і громадськості, які б сприяли зменшенню злочинних проявів серед юнацької молоді.

Втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність посягає на основи суспільної моралі у сфері розвитку та виховання підростаючого покоління, негативно впливає на молодих людей, формує для них спотворені орієнтири, прищеплює асоціальні ідеї, аморальні погляди й навички, істотно впливає на рівень злочинності неповнолітніх. Особливо небезпечними є дії, спрямовані на втягнення осіб, які не досягли вісімнадцятирічного віку, у злочинні групи, у вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів, а також ті, які поєднані з незаконним обігом наркотичних засобів або зброї, із застосуванням насильства, посягають на статеву свободу та статеву недоторканність особи [1].

Система протидії втягненню дітей у злочинну й іншу антигромадську діяльність повинна бути інтегрованою в усі основні сфери життєдіяльності дітей і мати необхідне методичне, нормативне, кадрове та фінансове забезпечення. Різноманітність завдань і методів, які використовуються, значна кількість суб'єктів, які беруть участь у проведенні роботи з протидії втягненню дітей у злочинну та іншу антигромадську діяльність, їх різна відомча підпорядкованість і правовий статус потребують координації діяльності суб'єктів протидії та значного посилення уваги до планування цієї діяльності. Особливу увагу слід

звернути на те, що система протидії втягненню дітей у злочинну та іншу антигромадську діяльність повинна розглядатися не тільки як узгоджена діяльність суб'єктів протидії, але й містити в собі різноманітні форми профілактики, заходи попереджувального впливу [2].

Слушною є позиція Т. М. Малиновської та Є. О. Гладкової, які до системи заходів і засобів протидії відносять:

- інформування населення через засоби масової інформації про юридичну відповідальність за здійснення кримінального впливу на дітей, за їх втягнення до незаконної дитячої праці, а також у злочинну та іншу антигромадську діяльність;

- здійснення правового виховання населення;

- проведення віктимологічної профілактики серед дітей;

- надання консультативної допомоги дітям та їх батькам або особам, що їх замінюють тощо [2].

Проблема протидії втягненню дітей у злочинну та іншу антигромадську діяльність пов'язана з соціальними факторами, адже вона дотична до певних соціальних груп або окремих індивідів та життєвих ситуацій. Протидія охоплює сукупність спеціальних соціальних заходів, направлених на певні верстви населення.

Відповідно до Закону України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» від 24 січня 1995 р. протидія втягненню дітей у злочинну та іншу антигромадську діяльність – це цілісна система узгоджених, різноманітних дій державних органів та установ, громадських формувань та окремих громадян, спрямованих на пошук шляхів, способів та засобів зниження рівня негативного впливу на дітей та, як наслідок, їхньої девіантної поведінки [3].

У напрямі протидії втягненню неповнолітніх у злочинну діяльність важливу роль відіграють органи судочинства. Відповідно судам доцільно забезпечувати суворий контроль за виконанням окремих ухвал (постанов) про вжиття необхідних заходів щодо усунення виявлених у кримінальних справах порушень закону, причин та умов, що сприяли вчиненню злочинів. Так, за даними апеляційних судів, у багатьох місцевих судах такої системи належного контролю ще не налагоджено. Суди також повинні враховувати, що у випадку залишення без розгляду окремої ухвали (постанови) службовою особою або невжиття заходів для усунення зазначених у ній порушень закону, слід вирішувати питання про притягнення такої службової особи до відповідальності за ст. 185-6 КпАП. [4].

Також варто наголосити, що розслідування та розгляд справ щодо неповнолітніх осіб мають здійснювати найбільш кваліфіковані та досвідчені слідчі та судді. Уся діяльність органів досудового розслідування та судових органів щодо справи неповнолітнього повинна мати виховне запобіжне значення. Саме тому з метою протидії втягненню неповнолітніх у злочинну діяльність слід застосовувати комплексність до розв'язання досліджуваної проблематики.

Список використаних джерел

1. Про застосування судами законодавства про відповідальність за втягнення неповнолітніх у злочинну чи іншу антигромадську діяльність: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2004р. № 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0002700-04#Text>
2. Малиновська Т.М., Гладкова Є. О. Протидія втягнення дітей у злочинну та іншу антигромадську діяльність. *Актуальні питання та проблеми правового регулювання суспільних відносин*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Дніпропетровськ, 4-5 березня 2016 р.). Дніпропетровськ : Правовий світ, 2016. С. 165-168.
3. Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей : Закон України від 24 січня 1995 р. № 20/95-ВР URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/20/95-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 22.10.2020).
4. Судова практика у справах про злочини неповнолітніх і втягнення їх у злочинну діяльність. Верховний Суд України. Офіційний веб-сайт. 2020. URL: [http://www.viaduk.net/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/9A539844EB54F3EBC2257B7C0037FDFF](http://www.viaduk.net/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/9A539844EB54F3EBC2257B7C0037FDFF)

Лисак В.

*студентка юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету
Науковий керівник: к. е. н., доцент кафедри
цивільного права та процесу ЗУНУ
Зигрій О. В.*

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Важливе місце для забезпечення раціонального використання властивостей навколишнього природного середовища, збереження репродуктивних властивостей природи, відновлення екологічних об'єктів та охорони довкілля належить відповідальності, як складовій частині системи екологічного права. Законодавство України встановлює дисциплінарну, адміністративну, цивільну та кримінальну відповідальність за порушення екологічного законодавства. Найбільш поширеною відповідальністю за вчинення правопорушення у сфері екологічної безпеки належить саме адміністративній відповідальності.

Адміністративна відповідальність у сфері охорони навколишнього природного середовища є застосування уповноваженими державними органами, посадовими особами адміністративних стягнень до суб'єктів, винних у вчиненні адміністративного правопорушення у сфері природокористування, тобто раціонального використання природних ресурсів, охорони навколишнього природного середовища, забезпечення екологічної безпеки життя і здоров'я людей та довкілля [5, с. 33].